

quia nimirum si solus caderet, ut cumq; hunc tolerabilior inferna pœna cruciaret. Sed quia utrūq; necesse est ut bonam uitam sapientia illustret, & sapiētiam bona uita commēdet, utrūq; in hoc libro (si dominus anumerit) digeriū. idest ut sciāt hī qui ī sacris ordinibus ecclesię, aut iam domino deseruiunt, aut deseruituri erunt, quantę eruditionis eis opus sit in aņio, & quam sobrię uitę exemplo, quantęq; uirtutis & discretionis in docendo, ut nec discordet uita prudentię, neq; sermo dissentiat disciplinę.

DE EMINENTIA SACRARVM/SCRIPTVRARVM/ET AD QUID OMNIS SCIENTIA REFERENDA SIT.

Ca. II.

Vndāmētum autem, status et perfectio prudentię, scientia est sanctarū scripturarum, quę ab illa incommutabili eternaq; sapientia profluēs, quę ex ore altissimi prodiit, primo genita scilicet omnē creaturam spiritū sancti distributionibus per uasa scripture lumen indeficiens, quasi per laternas orbi lucet uniuerso, ac si quid aliud est, quod sapientię nomine rite censi possit, ab uno ecclesięq; sapientię fonte deriuatum, ad eius respectat originem. Quidquid enim uerā quocumq; reperitur, a ueritate uerum esse per ipsam ueritatem dinoscitur, & quidquid ubiq; boni inuenitur, a bonitate bonum esse deprehenditur, sic & quicquid sapientię a quoquam inuestigatur, a sapiētia sapiens esse intelligitur. Nec enim illa quę in libris prudentium huius seculi, uera & sapientia reperiunt, alij quam ueritati et sapientię attribuenda sunt, quia non ab illis hec primum statuta sunt, in quorum dictis hec leguntur, sed ab eterno manentia inuestigata sunt, quātum ipsa doctrix & illuminatrix omnium ueritas, & sapientia eis inuestigare posse concessit, ac ideo ad unū terminū cuncta referenda sunt, & quę in libris gentiliū

P

